

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Holm, Peter Edvard FRA: Lange, Julius Henrik (1882-04-03)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Holm, Peter Edvard FRA: Lange, Julius Henrik (1882-04-03)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 169. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000130.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL PROF. E. HOLM.
Kbhvn., 3. April 1882.

Kære Prof. Holm!

Den Velvillie og Retfærdighedsfølelse, som hører til af egen Drift at tage sig af en andens Tarv, er ikke saa almindelig i vore Dage, at den ikke skulde fortjene en varm og meget oprigtig ment Tak, hvad enten den gode Hensigt lykkes eller ej. En saadan sender jeg Dem her yderligere for Deres Løfte om at bringe min Sag paany frem for Carlsberg-Fondets Bestyrelse.

Her er dog virkelig ingen Fare for at føre Fondet ind paa den Afvej at bruges til Gageforhøjelser. Ingen s. 170kan tvivle om mine redelige Bestræbelser som Videnskabsdyrker, og som saadan søger jeg. Det Arbejde og de Studier, som her kommer i Betragtning¹, bar jeg defineret, ogsaa for Videnskabernes Selskab, og givet Prøver paa. Saa vilde det være haardt at regne mig til Skade, at jeg er Embedsmand. De Lønninger, jeg som saadan oppebærer, svare jo i Grunden slet ikke til Begrebet af Embedslønninger, der vækker Forestillinger om, hvad der er nok til at sikre en beskeden Existens (etter Alder og Udvikling); men dertil slaa mine Lønninger endog sammenlagte bevislig ikke til: jeg maa idelig søge Udenoms-Arbejde og maa takke min Gud til, om det ved megen Snildhed lykkes mig at bringe noget af dette i Samklang med min videnskabelige Stræben. Men faar jeg ikke Hjælp til hint Arbejde, kan jeg ikke fortsætte det.

Naturen har gjort mig den daarlige Tjeneste at gøre mig til et elastisk og for det meste sangvinsk Menneske, som gør Indtryk paa de fleste af kun lidet at trykkes af Forholdene. Forholdene lade sig dog desværre ikke i Længden imponere af »gode Miner«. Ganske uden Surmuleri er det mig indlysende, at min Existens som Videnskabsdyrker er alvorlig truet. Jeg ved ikke, hvorledes jeg skal komme ud af det.

... Jeg haaber overhovedet paa Fremtiden. Men Nutiden, Overgangstilstanden, gør mig for mange Knuder.

Vilde det være ubeskedent at ansøge om en aarlig Understøttelse for 3 Aar paa 1200 Kr. aarlig? (Kunstakademiets unge Stipendiater oppebære nu, naar de have vundet den store Guldmedaille, hvilket ikke beviser, at de blive store Kunstnere, for 3 Aar mindst 5800 Kr.). Det vilde være en virkelig Hjælp og til et ganske beskedent Liv — jeg ønsker overhovedet ikke at føre andet. En saadan Hjælp kunde vel ogsaa sætte mig i Stand til en for Studierne saa vigtig lille Udenlandsrejse paa en Maanedstid om Aaret. Man kunde jo, ved Udløbet af de 3 Aar, forlange at se et Bind af Arbejdet og faa det udgivet. Udgivelsesomkostninger ere mig ikke af Vigtighed; jeg venter endog, som en i mit Fag gerne hest Forfatter, at faa min Bog honoreret.

Deres hengivne
Jul. Lange.